

Priimtos aktualios rezoliucijos (tęsinys)

LLKS ataskaitiniame susirinkime 2017-04-08 priimtos rezoliucijos:

Rezoliucija „Dėl neatidėliotinių veiksnių sutvarkant Lukiškių aikštę ir įrengiant memorialą kovotojams už Lietuvos laisvę atminti“

Deja, praėjus aštuoniolikai metų nuo LRS nutarimo galime konstatuoti faktą, kad nors ir prasidėjus Lukiškių aikštės sutvarkymo darbams nėra jokio aiškumo dėl jų pabaigimo Lietuvos atkūrimo šimtmečio progos paminėjimui 2018-02-16 dienai. Tuo labiau, kad valstybės skirto finansavimo nepakanka net elementariems aikštės sutvarkymo darbams pabaigti, o apie laisvės kovotojų atminimo pagerbimą net neužsimenanama.

Dar daugiau. Šiuo metu pastebima, kad valstybinės institucijos (tokios kaip Kultūros ministerija), prisidedant ir Vilniaus savivaldybei, visais būdais stengiasi trukdyti šio projekto įgyvendinimui. Klausantis šių institucijų vadovų kalbų, kad,, aikštėje galėtų būti tik pieva su drugeliais“, kad,, tokie paminklai kaip Valstybės simbolis – Vytis yra karo simbolis“, kad,, gal geriau reikėtų gražinti sovietines skulptūras ant Žaliojo tilto“, susidaro įspūdis, jog geriausias variantas būtų gražinti Lenino skulptūrą į Lukiškių aikštę, o po to matyt beliktų tik nuvažiuoti į Maskvą dar vienos „Saulės“ parsivežti.

Įvertinus tokią situaciją ir siekiant kad 2018 metų vasario 16 dieną būtų deramai pagerbti visų laikų kovojai už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę, 2016 metais visuomeninių patriotinių organizacijų, bei žymių Lietuvos intelektualų iniciatyva buvo įsteigtas Vyčio paramos fondas.

Fondo lėšomis buvo surengtas geriausios skulptūros konkursas, su konkurso laimėtoju pasirašyta skulptūros gamybos sutartis. Deja šis visuomeninis judėjimas tiek vyriausybės, tiek savivaldybės klerkų yra ignoruojamas, nors ir gavęs aukščiausios Lietuvos valstybės institucijos – Seimo pritarimą (dėl paminklo Lukiškių aikštėje pastatymo 2018-02-16 dienai pasirašė virš šimto Lietuvos Respublikos Seimo narių).

Lietuvos laisvės kovotojų sąjunga siekia, kad iki **2018 metų vasario 16 dienos** būtų sukurtas ir įgyvendintas memorialas „**Per amžius kovojusiems ir žuvusiems už Lietuvos laisvę**“ Lukiškių aikštėje, Vilniuje. Jame yra numatyta vieta Tautos ir Valstybės simboliui „Vyčiui“.

Reikalaujame:

Likus vis mažiau laiko iki Lietuvos atkūrimo šimtmečio paminėjimo, artimiausiu metu organizuoti jungtinį Seimo frakcijų, vyriausybės atsakingų ministerijų, Vilniaus savivaldybės, Lukiškių aikštės sutvarkymo projekto autorių, Vyčio paramos fondo, bei visuomeninių patriotinių organizacijų atsakingų atstovų posėdį, kuriame ir išspręsti visus Lukiškių aikštės sutvarkymo bei memorialo pastatymo klausimus.

Rezoliucija „Dėl Lietuvos komunistų partijos įvertinimo“

Skaičiuojame 27 atkurtos Lietuvos nepriklausomybės metus, bet kuo daugiau tolstame nuo tų skaudžių okupacijos padarinių, tuo labiau pastebime siekį ištrinti istorinę atmintį, vis aktyviau ir įžūliau bandoma sumenkinti tautos patirtus sovietinio genocido padarinius, patiriame pastangas apjuodinti antisovietinio pasipriešinimo dalyvius, pateisinti komunistinio valdymo sistemą. Dar joks Lietuvos istorijos periodas taip energingai nebuvo klastojamas, kaip 1940– 1990 metai. Po neatliktos desovietizacijos bei liustracijos sužlugdymo ir toliau buvo vengiama įvardinti, kad okupantui nusikaltimus prieš lietuvių tautą organizuoti ir vykdyti aktyviai padėjo antinacionalinė ir kolaborantinė organizacija – Lietuvos komunistų partija. Lietuvos gyventojų genocidas, nusikaltimai žmoniškumui, masinės represijos, teroras, trėmimai, kovotojų už Lietuvos laisvę, o taip pat civilių gyventojų naikinimas, okupacinio režimo priešinkų kalinimas ir draudimas po bausmės atlikimo grįžti į Lietuvą, sovietizacija, nacionalizacija, kolektyvizacija, mobilizacija, emigracija, nutautinimas, rusifikacija, kolonizacija, ateizacija, nacionalinių paminklų griovimas, bažnyčių ir kitų šventovių uždarymas, Kryžių kalno daugkartinis išniekinimas, Kalvarijų Vilniuje, Vepriuose, Trijų Kryžių sprogdinimas. Ir tai dar ne visi LKP nusikaltimai.

2015 metų gegužės 22 dieną Lietuvos Respublikos Seime buvo organizuota konferencija „Lietuvos gyventojų genocido organizatoriai ir vykdytojai: istorinis, moralinis ir teisinis atsakomybės įvertinimas“, kurios tikslas buvo Lietuvos komunistų partijos centro komitetą, visą vadovaujantį miestų ir rajonų komunistų ir komjaunimo vadovų aparatą įvardinti kaip nusikalstamą, represinį, vykdytą Tautos genocidą ir nusikaltimus žmogiškumui; tęsti prieš 15 metų tarptautinio Vilniaus visuomeninio tribunolo „Komunizmo nusikaltimų įvertinimas“ pradėtą darbą.

Konferencija, konstatuodama LKP nusikaltimų turinį, pobūdį ir mastą, nusprendė paskelbti SSKP ir jos padalinį Lietuvoje LKP nusikalstama represine organizacija 1940–1941 ir 1944–1991 metais, Lietuvos gyventojų genocido organizatore ir vykdytoja; kreiptis į Lietuvos Respublikos Seimą konferencijos sprendimą įteisinti Valstybės teisės aktu; tuo klausimu kreiptis Europos Parlamentą. Lietuvos Respublikos Seime buvo teikta tuo klausimu rezoliucija. Už ją balsavo 37, prieš – 24 ir 33 seimo nariai susilaikė. Tai kėlė optimizmą, kad ateityje nusikalstama LKP veikla bus įvertinta.

2015 m. rugpjūčio 23 d. aštuonių valstybių teisingumo ministrai susitiko Taline, siekdami įsteigti tarptautinę instituciją – tribunolą, kuri tirtų komunizmo nusikaltimus. Šiais metais Estija kaip iniciatorė, nesulaukusi atsako vėl kreipėsi į Lietuvą bandydama gaivinti iškeltą idėją, tačiau Lietuva po pusantrų metų dar tai tik derina ir aiškios nuomonės šiuo klausimu dar neturi. Naujoji Teisingumo ministrė M. Vainiūtė Vyriausybėje organizavo diskusiją su nuostata sudaryti ekspertų grupę ir rekomendavo pradėti realias konsultacijas. Pagal kai kurių politikų, teisininkų elito nuomonę (ir tai peršama visuomenei) tribunolo įsteigimas būtų daugiau simbolinis aktas ir vargu kas pasikeistų. Linkstama, jog tai reikia palikti istorijai, analizuoti Vilniaus tarptautinio tribunolo medžiagą, rašyti knygas, kurti filmus, o ne kurti naujas deklaracijas.

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjungos nariai, jos rėmėjai, kitos patriotinės ir visuomeninės organizacijos tikisi, kad Lietuvos Respublikos Seimas, Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Teisingumo ministerija imsis ryžtingų žingsnių, kad Lietuvos komunistų partija būtų įvardinta kaip nusikalstama, represinė organizacija. Tam Lietuva turi geras prielaidas- įvykusi Vilniuje visuomeninio tarptautinio tribunolo ir turimą jo medžiagą- liudininkų nukentėjusių nuo sovietinio genocido parodymus. Lietuva duotų pradžią visai Europai, kad komunizmas kaip fašizmas būtų įvertintas ir pasauliniu mastu.

Raginame:

Lietuvos Respublikos Seimą Lietuvos komunistų partiją valstybės teisės aktu įvardinti kaip nusikalstamą represinę, padariusią nusikaltimus, kuriems senaties nėra, organizacija. Toks dokumentas anksčiau ar vėliau bus priimtas.

Rezoliucija „Dėl partizanų užkasimo vietų suradimo“

Lietuvos politiniams kaliniams ir tremtiniams, buvusiems partizanams, visuomeninių organizacijų nariams bei didžiąjai daliai Lietuvos piliečių labai aktualus išlieka klausimas, kur užkasti 1944 – 1953 m. Lietuvos partizaninio pasipriešinimo vadų palaikai. Iki šiol nerasti daugumos partizanų vadų, kaip antai, 1949 m. vasario 16 d. Lietuvos laisvės kovų sąjūdžio Tarybos posėdyje priimtos Deklaracijos signatarų, LLKS Tarybos narių Adolfo Ramanausko – Vanago, Aleksandro Grybino-Fausto, Vytauto Gužo-Kardo, Juozo Šibailos-Merainio, Broniaus Liesio-Nakties, Leonardo Grigonio-Užpalio, Petro Bartkaus-Žadgailo palaikai. Taip pat nerasti legendinių partizanų Juozo Lukšos – Daumanto, Antano Kraujelio - Siaubūno ir kitų žymių partizanų palaikai.

Lietuvos valstybės garbės reikalas rasti savo tautos didvyrių užkasimo vietas. Žinoma, kad LSSR KGB sistemoje viso sovietmečio laikotarpyje visada bent keli aukščiausi vadai žinodavo, kur yra užkasti partizanų vadų palaikai. Dėl to prašome LR Generalinėje prokuratūroje pradėti tyrimą dėl partizanų vadų palaikų suradimo ir šiam darbui pasitelkti gabius ir patriotiškus prokurus. Taip pat prašome šiuose tyrimuose talkinti VSD. Turbūt realiausias kelias būtų gauti žinias iš buvusio LSSR KGB pirmininko pavadootojo generolo Henriko Vaigausko (g. 1928 m.), kuris pirmininko pavadootojo pareigose išdirbo apie 20 metų. Gal bent dabar pavyktų jį prakalbinti, kad nurodytų kur užkasti partizanų vadų kūnai, juk jis asmeniškai neprisidėjo prie šių partizanų žūčių ir jam atsakomybė už partizanų palaikų užkasimo vietų parodymą negrėstų. R. Čekutis „Delfi“ 2008 04 02 publikuotame straipsnyje „Daubkasių puota“ nurodo, kad partizanų užkasimo vietos buvo parodytos ir H. Vaigausko broliui, KGB pulkininkui Ričardui Vaigauskui.

Susirinkimas nusprendė:

prašyti

LR Generalinį prokurorą ir LR VSD direktorių nustatyti, kas dar yra gyvi iš LSSR KGB pirmininkų ir pirmininkų pavadootojų bei juos apklausti. Tikimės sėkmingų rezultatų šiame tyrime. Valstybės šimtmečio šventimas nebus pilnavertis, jei nežinosime savo tautos didvyrių kapų.

Rezoliucija „Dėl sovietinę okupaciją garbinančių relikvų“

Daugelio miestų ir miestelių centruose tebestovi sovietinių karių ir vietinių kolaborantų – strībų garbei skirti paminklai, „papuošti“ sovietinio kario – „išvadootojo“ kartotinio projekto statula su grėsmingai rankose styrančiu automatu ir penkiakampe raudona žvaigžde papuošta vėliava. Ant šių statinių pritvirtintose lentose garbinami „kovotojai su buržuaziniais nacionalistais“. Deja, netrūksta ir paminklų lietuviškiesiems kvislingams. Štai, Vilniuje, vienoje gražiausių, labiausiai užsienio turistų matomoje vietoje tebestovi kvislingo Petro Cvirkos stovyla, kitų panašaus raugo „tautos didvyrių“, kovotojų už Lietuvos laisvę rasime ne viename Lietuvos mieste ar miestelyje.

Nuostabą kelia tai, kad šiuos „meno šedevrus“ Kultūros paveldo departamentas yra įtraukęs į valstybinės reikšmės kultūrinio paveldo sąrašą. Todėl juos nevalia nei nugriauti, nei perkelti kitur.

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga (LLKS) ne kartą kreipėsi į Kultūros paveldo departamentą išbraukti šiuos statinius iš valstybinės reikšmės kultūrinio paveldo sąrašo. Deja, į šį teisėtą reikalavimą gaunami biurokratiniai atsakymai, kuriuose tvirtinama, kad tai yra „aukštos meninės vertės“, garsių menininkų kūriniai.

Kitais metais minėsime Lietuvos valstybės šimtmetį, todėl tokių Lietuvos valstybę žeminančių bei kovotojų už Tėvynės laisvę niekinančių relikvų buvimas yra nesuderinamas.

LLKS 2017 m. balandžio mėn. 8 d. visuotiniame susirinkime vienbalsiai priimtas nutarimas **prašyti LR Kultūros ministrę p. Lianą Ruokytę-Jonsson**

Duoti nurodymą Kultūros paveldo departamentui sudaryti patikslintą tokių paminklų vardinį sąrašą ir juos iki 2017 m. liepos 1 d. išbraukti iš valstybinės reikšmės kultūrinio paveldo sąrašo;

1. Apie priimtą nutarimą informuoti miestų ir rajonų savivaldybes ir LLKS;
2. Priimti teisinius aktus dėl darbų finansavimo nugriaunat minimus objektus.